

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 34 artiklan mukaisesti tehty**YLEISSOPIMUS****keskinäisestä oikeusavusta rikosasioissa Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä**

TÄMÄN YLEISSOPIMUKSEN KORKEAT SOPIMUSPUOLET, jotka ovat Euroopan unionin jäsenvaltioita,

VIITTAAVAT neuvoston säädökseen yleissopimuksen tekemisestä keskinäisestä oikeusavusta rikosasioissa Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä,

HALUAVAT parantaa unionin jäsenvaltioiden välistä oikeudellista yhteistyötä rikosasioissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta yksilönvapautta suojaavia sääntöjä,

KINNITTÄVÄT HUOMION jäsenvaltioiden yhteiseen etuun toimia niin, että keskinäistä oikeusapua annetaan jäsenvaltioiden välillä jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön peruseriaatteiden kanssa sopuosoinnussa olevalla nopealla ja tehokkaalla tavalla ja Roomassa 4 päivänä marraskuuta 1950 allekirjoitetun, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen yksilönoikeuksia ja periaatteita noudattaen,

ILMAISEVAT luottamuksensa oikeusjärjestelmiensä rakenteeseen ja toimintaan sekä kaikkien jäsenvaltioiden kykyyn taata oikeudenmukainen oikeudenkäynti,

OVAT PÄÄTTÄNEET täydentää Euroopan unionin yleissopimuksella keskinäisestä oikeusavusta rikosasioissa 20 päivänä huhtikuuta 1959 tehtyä eurooppalaista yleissopimusta ja muita tällä alalla voimassa olevia yleissopimuksia,

TUNNUSTAVAT, että mainittujen yleissopimusten määräyksiä sovelletaan edelleen kaikissa asioissa, joista ei ole määräyksiä tässä yleissopimuksessa,

KATSOVAT, että jäsenvaltioista on tärkeää lujittaa oikeudellista yhteistyötä soveltaen edelleen suhteellisuusperiaatetta,

PALAUTTAVAT MIELEEN, että tällä yleissopimuksella säännellään keskinäistä oikeusapua rikosasioissa, joka perustuu 20 päivänä huhtikuuta 1959 tehdyn yleissopimuksen periaatteisiin,

KATSOVAT kuitenkin, että tämän yleissopimuksen 20 artikla koskee tiettyjä erityisiä telekuuntelutilanteita mutta sillä ei ole vaikutusta muissa tällaisissa tilanteissa, jotka eivät kuulu yleissopimuksen soveltamisalaan,

KATSOVAT, että niissä tapauksissa, joita tämä yleissopimus ei koske, sovelletaan kansainvälisen oikeuden yleisiä periaatteita, ja

TUNNUSTAVAT, että tällä yleissopimuksella ei rajoiteta niitä velvollisuuksia, joita jäsenvaltioilla on yleisen järjestyksen ylläpitämiseksi sekä sisäisen turvallisuuden suojaamiseksi ja että on kunkin jäsenvaltion asia määritellä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 33 artiklan mukaisesti, millä edellytyksillä se ylläpitää järjestystä ja suojaa sisäisen turvallisuuden,

OVAT SOPINEET SEURAAVISTA MÄÄRÄYKSISTÄ:

I OSASTO

YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 artikla

Suhde muihin keskinäistä oikeusapua koskeviin yleissopimuksiin

1. Tällä yleissopimuksella on tarkoitus täydentää seuraavien sopimusten määräyksiä ja helpottaa niiden soveltamista Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä:
 - a) keskinäisestä oikeusavusta rikosasioissa 20 päivänä huhtikuuta 1959 tehty eurooppalainen yleissopimus, jäljempänä 'eurooppalainen oikeusapusopimus';
 - b) eurooppalaisen oikeusapusopimuksen 17 päivänä maaliskuuta 1978 tehty lisäpöytäkirja;
 - c) tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta 19 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyn yleissopimuksen (jäljempänä 'Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehty yleissopimus') keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskevat määräykset, joita ei kumota 2 artiklan 2 kohdan nojalla;
 - d) rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista ja keskinäistä oikeusapua rikosasioissa Belgian kuningaskunnan, Luxemburgin suurherttuakunnan ja Alankomaiden kuningaskunnan välillä koskevan, 27 päivänä kesäkuuta 1962 tehdyn ja 11 päivänä toukokuuta 1974 tehdyllä pöytäkirjalla muutetun sopimuksen (jäljempänä 'Benelux-sopimus') 2 luku, kun on kyse Benelux-taloussiiton kuuluvien valtioiden välisistä suhteista.
2. Tämä yleissopimus ei vaikuta jäsenvaltioiden välillä tehtyjen kahdenvälisten tai monenvälisten sopimusten suotuisampien määräysten eikä, kuten eurooppalaisen oikeusapusopimuksen 26 artiklan 4 kohdassa määrätään, niiden keskinäisen oikeusavun antamista rikosasioissa koskevien järjestelyjen soveltamiseen, joista on sovittu yhdenmukaisen lainsäädännön tai keskinäisen oikeusavun vastavuoroista antamista osapuolten alueella koskevan erityisen järjestelmän perusteella.

2 artikla

Schengenin säännöstöön liittyvät määräykset

1. Jäljempänä 3, 5, 6, 7, 12 ja 23 artiklan määräykset sekä 15 ja 16 artiklan määräykset siltä osin kuin ne liittyvät 12 artiklaan ja 1 artiklan määräykset siltä osin kuin ne liittyvät mainittuihin artikloihin ovat toimenpiteitä, joilla muutetaan Euroopan unionin neuvoston sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välisen viimeksi mainittujen osallistumisesta Schengenin säännöstöön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen liitteessä A tarkoitettuja määräyksiä tai jotka perustuvat niihin⁽¹⁾.
2. Kumotaan Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 49 artiklan, a kohdan, 52, 53 ja 73 artiklan määräykset.

3 artikla

Menettelyt, joissa oikeusapua myös annetaan

1. Keskinäistä oikeusapua annetaan myös silloin, kun on kyse pyynnön esittäneen tai pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion tai molempien kansallisen lainsäädännön mukaan hallintoviranomaisten toimivaltaan kuuluvista teoista ja jos hallintoviranomaisen asiassa antama päätös voidaan saattaa erityisesti rikosasioissa toimivaltaisen tuomioistuimen tutkittavaksi.
2. Keskinäistä oikeusapua annetaan myös rikosoikeudellisissa menettelyissä ja 1 kohdassa tarkoitetuissa, sellaisia tekoja koskevissa menettelyissä, joista oikeushenkilö voidaan asettaa vastuuseen pyynnön esittäneessä jäsenvaltiossa.

⁽¹⁾ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.

4 artikla

Muodollisuudet ja menettelyt keskinäistä oikeusapua koskevien pyyntöjen täyttämässä

1. Silloin kun keskinäistä oikeusapua annetaan, pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion on noudatettava pyynnön esittäneen jäsenvaltion nimenomaisesti ilmoittamia muodollisuuksia ja menettelyjä, ellei tässä yleissopimuksessa toisin määrätä ja elleivät kyseiset muodollisuudet ja menettelyt ole pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion lainsäädännön peruseriaatteiden vastaisia.
2. Pyyntöä vastaanottaneen jäsenvaltion on täytettävä oikeusapupyynnö viipymättä ottaen mahdollisimman tarkoin huomioon pyynnön esittäneen jäsenvaltion ilmoittamat menettelyä koskevat määräajat ja muut määräajat. Pyyntöä esittäneen jäsenvaltion on esitettävä perustelut määräajalle.
3. Jos pyyntöä ei kokonaan tai osittain voida täyttää pyynnön esittäneen jäsenvaltion ilmoittamien vaatimusten mukaisesti, pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion viranomaisten on viipymättä ilmoitettava tästä pyynnön esittäneen jäsenvaltion viranomaisille ja mainittava edellytykset, joilla pyyntö voitaisiin täyttää. Pyyntöä esittäneen ja pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion viranomaiset voivat tämän jälkeen sopia pyyntöä koskevista jatkotoimista tarvittaessa siten, että edellä tarkoitettuja edellytykset on täytettävä.
4. Jos voidaan olettaa, että pyynnön esittäneen jäsenvaltion pyynnön täyttämiseksi asettama määräaika ei voida noudattaa ja jos 2 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitetuista perusteluista käy selvästi ilmi, että viiveestä aiheutuu olennaista haittaa pyynnön esittäneen jäsenvaltion menettelyille, pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion viranomaisten on viipymättä ilmoitettava pyynnön täyttämiseen tarvitsemansa aika. Pyyntöä esittäneen jäsenvaltion viranomaisten on ilmoitettava viipymättä, pidetäänkö pyyntö tästä huolimatta voimassa. Pyyntöä esittäneen jäsenvaltion ja pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion viranomaiset voivat tämän jälkeen sopia pyyntöä koskevista jatkotoimista.

5 artikla

Oikeudenkäyntiasiakirjojen lähettäminen ja tiedoksianto

1. Jäsenvaltio lähettää toisen jäsenvaltion alueella oleskeleville henkilöille heille tarkoitetut oikeudenkäyntiasiakirjat suoraan postitse.
2. Oikeudenkäyntiasiakirjat voidaan lähettää pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten välityksellä ainoastaan siinä tapauksessa, että
 - a) sen henkilön osoitetta, jolle asiakirja on tarkoitettu, ei tunneta tai siitä ei ole varmuutta; tai
 - b) pyynnön esittäneen jäsenvaltion asiaa koskeva oikeudenkäyntilainsäädäntö vaatii muunlaista todistetta asiakirjan tiedoksiannosta vastaanottajalle kuin postitse toimittamisesta voidaan saada; tai
 - c) asiakirjaa ei ole ollut mahdollista antaa tiedoksi postitse; tai
 - d) pyynnön esittäneellä jäsenvaltiolla on perusteltua aihetta olettaa, että postitse toimittaminen on tehotonta tai epätarkoituksenmukaista.
3. Jos on aihetta olettaa, että vastaanottaja ei ymmärrä kieltä, jolla asiakirja on laadittu, asiakirja tai ainakin sen pääkohdat on käännettävä jollekin sen jäsenvaltion kielistä, jonka alueella vastaanottaja on. Jos asiakirjan lähettävä viranomaislainen tietää, että vastaanottaja ymmärtää vain jotain muuta kieltä, asiakirja tai ainakin sen pääkohdat on käännettävä kyseiselle kielelle.
4. Jokaiseen oikeudenkäyntiasiakirjaan on liitettävä ilmoitus siitä, että vastaanottaja voi saada asiakirjan lähettäneeltä viranomaiselta tai kyseisen jäsenvaltion muilta viranomaisilta tietoja asiakirjaa koskevista oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan. Mitä 3 kohdassa määrätään, sovelletaan myös kyseiseen ilmoitukseen.
5. Tämä artikla ei vaikuta eurooppalaisen oikeusapusopimuksen 8, 9 ja 12 artiklan eikä Benelux-sopimuksen 32, 34 ja 35 artiklan soveltamiseen.

6 artikla

Oikeusapupyynnöiden toimittaminen

1. Oikeusapupyynnöt ja 7 artiklassa tarkoitetut oma-aloitteiset tietojen vaihdot tehdään kirjallisina tai millä tahansa tavalla, josta voidaan tuottaa kirjallinen todistuskappale siten, että pyynnön vastaanottanut jäsenvaltio voi todeta pyynnön aitouden. Kyseiset pyynnöt tehdään suoraan niiden oikeusviranomaisten välillä, jotka ovat alueellisesti toimivaltaisia esittämään ja täyttämään oikeusapupyynnöt, ja ne palautetaan samaa tietä, ellei tässä artiklassa toisin määrätä.

Jäsenvaltion toimivaltainen oikeusviranomainen voi toimittaa suoraan toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle oikeusviranomaiselle eurooppalaisen oikeusapusopimuksen 21 artiklan ja Benelux-sopimuksen 42 artiklan mukaiset toisen jäsenvaltion tuomioistuimessa syyttämistä koskevat tiedot.

2. Mitä 1 kohdassa määrätään, ei rajoita mahdollisuutta erityistapauksissa lähettää pyyntöjä tai vastauksia:

- a) jäsenvaltion keskusviranomaisen ja toisen jäsenvaltion keskusviranomaisen välillä tai
- b) jäsenvaltion oikeusviranomaisen ja toisen jäsenvaltion keskusviranomaisen välillä.

3. Edellä 1 kohdan estämättä Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti voivat 27 artiklan 2 kohdassa määrätyn ilmoituksen antaessaan ilmoittaa, että siinä tarkoitetut Yhdistyneelle kuningaskunnalle tai Irlannille osoitettavat pyynnöt ja ilmoitukset on lähetettävä niiden keskusviranomaisten välityksellä. Antamalla uuden ilmoituksen kyseiset jäsenvaltiot voivat milloin tahansa rajoittaa mainitunlaisen ilmoituksen soveltamisalaa 1 artiklan täytäntöönpanon tehostamiseksi. Se niiden on tehtävä silloin kun Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen määräykset keskinäisestä avusta saatetaan niiden osalta voimaan.

Jäsenvaltiot voivat soveltaa vastavuoroisuusperiaatetta edellä mainittujen ilmoitusten suhteen.

4. Keskinäinen oikeusapupyynnö voidaan kiireellisissä tapauksissa esittää Kansainvälisen rikospoliisijärjestön (Interpol) tai jonkin Euroopan unionista tehdyn sopimuksen nojalla annettujen säännösten mukaisesti toimivaltaisen elimen välityksellä.

5. Kun toimivaltainen viranomainen on 12, 13 ja 14 artiklan mukaisten pyyntöjen osalta toisessa jäsenvaltiossa oikeusviranomainen tai keskusviranomainen ja toisessa jäsenvaltiossa poliisi- tai tulliviranomainen, pyyntöjä voidaan esittää ja niihin voidaan vastata suoraan näiden viranomaisten välillä. Näihin yhteyksiin sovelletaan 4 kohtaa.

6. Kun toimivaltainen viranomainen on 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin menettelyihin liittyvien oikeusapupyynnöiden osalta toisessa jäsenvaltiossa oikeusviranomainen tai keskusviranomainen ja toisessa jäsenvaltiossa hallintoviranomainen, pyyntöjä voidaan esittää ja niihin voidaan vastata suoraan näiden viranomaisten välillä.

7. Jäsenvaltio voi ilmoittaa antaessaan 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen, että tämän artiklan 5 kohdan ensimmäinen virke tai 6 kohta tai kumpikaan ei sido sitä tai että se soveltaa kyseisiä määräyksiä ainoastaan tietyin ehdoin, jotka sen on täsmennettävä. Tällainen ilmoitus voidaan peruuttaa tai sitä voidaan muuttaa milloin tahansa.

8. Seuraavat pyynnöt tai ilmoitukset tehdään jäsenvaltioiden keskusviranomaisten välityksellä:

- a) tämän yleissopimuksen 9 artiklassa, eurooppalaisen oikeusapusopimuksen 11 artiklassa ja Benelux-sopimuksen 33 artiklassa tarkoitetut, vapautensa menettäneen henkilön väliaikaista siirtämistä tai kauttakulkua koskevat pyynnöt;
- b) eurooppalaisen oikeusapusopimuksen 22 artiklassa ja Benelux-sopimuksen 43 artiklassa tarkoitetut rangaistus-päätöksiä koskevat tiedot. Pyyntöt eurooppalaisen oikeusapusopimuksen lisäpöytäkirjan 4 artiklassa tarkoitettujen päätösten ja toimenpiteiden jäljennöksistä voidaan kuitenkin osoittaa suoraan toimivaltaisille viranomaisille.

7 artikla

Oma-aloitteinen tietojen vaihto

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat oman kansallisen lainsäädäntönsä rajoissa ilman erillistä pyyntöä vaihtaa keskenään tietoja rikoksista ja sellaisista 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista teoista, joista rankaiseminen tai joiden käsittely tietojen toimittamisen ajankohtana kuuluu tiedot vastaanottavan viranomaisen toimivaltaan.
2. Tietoja toimittava viranomainen voi kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti asettaa tiedot vastaanottavalle viranomaiselle niiden käyttöä koskevia ehtoja.
3. Tiedot vastaanottava viranomainen on velvollinen noudattamaan näitä ehtoja.

II OSASTO

ERITYISIÄ OIKEUSAVUN MUOTOJA KOSKEVAT PYYNNÖT

8 artikla

Omaisuuuden palauttaminen

1. Pyyntöön vastaanottanut jäsenvaltio voi pyynnön esittäneen jäsenvaltion pyynnöstä ja rajoittamatta vilpittömässä mielessä toimineiden kolmansien osapuolien oikeuksia antaa rikoksen avulla hankittuja esineitä pyynnön esittäneen jäsenvaltion haltuun niiden palauttamiseksi oikealle omistajalleen.
2. Eurooppalaisen oikeusapusopimuksen 3 ja 6 artiklaa ja Benelux-sopimuksen 24 artiklan 2 kohtaa ja 29 artiklaa sovellettaessa pyynnön vastaanottanut jäsenvaltio voi luopua pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle toimitettujen esineiden palautuksesta joko ennen niiden luovuttamista tai sen jälkeen, jos siten voidaan edistää esineiden palauttamista oikealle omistajalleen. Tällöin ei saa loukata vilpittömässä mielessä toimineiden kolmansien osapuolten oikeuksia.
3. Jos pyynnön vastaanottanut jäsenvaltio luopuu esineiden palautuksesta ennen niiden luovuttamista pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle, se ei vetoa näiden esineiden suhteen mihinkään vakuus- tai muuhun oikeuteen vero- tai tullilainsäädännön nojalla.

Edellä 2 kohdassa tarkoitettu luopuminen ei kuitenkaan rajoita pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion oikeutta periä veroja ja maksuja oikealta omistajalta.

9 artikla

Vapautensa menettäneen henkilön väliaikainen siirtäminen tutkintaa varten

1. Asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välisen sopimuksen nojalla jäsenvaltio, joka on pyytänyt sen alueella olevan vapautensa menettäneen henkilön läsnäoloa edellyttävää tutkintaa, voi siirtää kyseisen henkilön väliaikaisesti sen jäsenvaltion alueelle, jossa tutkinnan on määrä tapahtua.
2. Sopimuksessa määrätään henkilön väliaikaista siirtämistä koskevista järjestelyistä ja päivästä, johon mennessä henkilö on palautettava pyynnön esittäneen jäsenvaltion alueelle.
3. Kun siirtäminen edellyttää asianomaisen henkilön suostumusta, ilmoitus suostumuksesta tai sen jäljennös toimitetaan viipymättä pyynnön vastaanottaneelle jäsenvaltiolle.
4. Aika, joka henkilöä pidetään vapautensa menettäneenä pyynnön vastaanottaneessa jäsenvaltiossa, vähennetään asianomaiselle henkilölle pyynnön esittäneen jäsenvaltion alueella määrätystä tai määrättävästä vapaudenmenetysajasta.
5. Tähän artiklaan sovelletaan soveltuvin osin eurooppalaisen oikeusapusopimuksen 11 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 12 ja 20 artiklan määräyksiä.
6. Jokainen jäsenvaltio voi 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta antaessaan ilmoittaa, että tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua sopimuksen tekemiseen vaaditaan tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettu suostumus tai että se vaaditaan tietyissä, ilmoituksessa tarkemmin mainituissa tilanteissa.

10 artikla

Kuuleminen videokokouksen avulla

1. Jos jäsenvaltion oikeusviranomaisten on kuultava toisen jäsenvaltion alueella olevaa henkilöä todistajana tai asiantuntijana, mutta kyseisen henkilön ei ole toivottavaa tai mahdollista olla henkilökohtaisesti läsnä ensin mainitussa jäsenvaltiossa, kyseiset viranomaiset voivat pyytää, että kuuleminen tapahtuisi 2–8 kohdan mukaisesti videokokouksen avulla.
2. Pyyntön vastaanottaneen jäsenvaltion on suostuttava videokokouksen avulla tapahtuvaan kuulemiseen, jos videokokouksen käyttö ei ole sen lainsäädännön peruseriaaiteiden vastaista ja jos sillä on käytettävissään tekniset välineet tällaisen kuulemisen suorittamiseksi. Jos pyynnön vastaanottaneella jäsenvaltiolla ei ole käytettävissään videokokouksen mahdollistavia teknisiä välineitä, pyynnön esittänyt jäsenvaltio voi keskinäisellä sopimuksella antaa sellaiset sen käyttöön.
3. Videokokouksen avulla tapahtuvaa kuulemistä koskevista pyynnöistä on käytävä ilmi eurooppalaisen oikeusapusopimuksen 14 artiklassa ja Benelux-sopimuksen 37 artiklassa mainittujen tietojen lisäksi se, miksi todistajan tai asiantuntijan läsnäolo henkilökohtaisesti ei ole toivottavaa tai mahdollista, sekä sen oikeusviranomaisen ja niiden henkilöiden nimet, jotka hoitavat kuulemisen.
4. Pynnön vastaanottaneen jäsenvaltion oikeusviranomainen toimittaa lainsäädäntönsä mukaisella tavalla asianomaiselle henkilölle kutsun tulla kuulluksi.
5. Kuulemiseen videokokouksen avulla sovelletaan seuraavia sääntöjä:
 - a) Pynnön vastaanottaneen jäsenvaltion oikeusviranomainen on läsnä kuulemisen aikana, tarvittaessa tulkin avustamana, ja hän huolehtii myös kuultavan henkilöllisyyden toteamisesta sekä siitä, että kuulemisessa noudatetaan pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion lainsäädännön peruseriaaiteita. Jos pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion oikeusviranomainen katsoo, että kuulemisen aikana rikotaan pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion lainsäädännön peruseriaaiteita, sen on välittömästi toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kuulemistä jatketaan mainittujen periaaiteiden mukaisesti.
 - b) Kuultavan henkilön suojelua koskevista toimenpiteistä sovitaan tarvittaessa pyynnön esittäneen ja pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kesken.
 - c) Kuulemisen toimittaa suoraan pyynnön esittäneen jäsenvaltion oikeusviranomainen oman kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti, tai se toimitetaan kyseisen viranomaisen johdolla.
 - d) Pynnön vastaanottanut jäsenvaltio huolehtii pyynnön esittäneen jäsenvaltion tai kuultavan henkilön pyynnöstä siitä, että kuultavaa henkilöä avustaa tarvittaessa tulkki.
 - e) Kuultava henkilö voi vedota joka pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion tai pyynnön esittäneen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti hänelle mahdollisesti kuuluvaan oikeuteen kieltäytyä todistamasta.
6. Pynnön vastaanottaneen jäsenvaltion oikeusviranomainen laatii kuulemisen päätteeksi pöytäkirjan, jossa ilmoitetaan kuulemisen aika ja paikka, kuullun henkilöllisyys, kaikkien muiden kuulemiseen pyynnön vastaanottaneessa jäsenvaltiossa osallistuneiden henkilöllisyys ja asema, mahdollisesti vannottut valat tai annetut vakuutukset sekä tekniset olosuhteet, joissa kuuleminen tapahtui, sanotun kuitenkaan rajoittamatta henkilöiden suojelua koskevien toimenpiteiden soveltamista. Pynnön vastaanottaneen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen toimittaa pöytäkirjan pyynnön esittäneen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.
7. Pynnön esittänyt jäsenvaltio korvaa pyynnön vastaanottaneelle jäsenvaltiolle kulut, jotka aiheutuvat videoyhteyden käyttämisestä pyynnön vastaanottaneessa jäsenvaltiossa, tämän hankkimien tulkkien palkkioista sekä todistajille ja asiantuntijoille suoritettavista korvauksista sekä heidän matkakuluistaan pyynnön vastaanottaneessa jäsenvaltiossa, ellei viimeksi mainittu luovu kaikkien tai joidenkin kyseisten kulujen korvaamisesta.
8. Kukin jäsenvaltio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jos sen alueella tämän artiklan nojalla kuultava todistaja tai asiantuntija kieltäytyy todistamasta, kun hänellä on todistamisvelvollisuus, tai todistaa totuuden vastaisesti, sen kansallista lainsäädäntöä sovelletaan samalla tavoin kuin jos kuuleminen tapahtuisi kansallisessa menettelyssä.
9. Jäsenvaltiot voivat myös harkintansa mukaan ja toimivaltaisten oikeusviranomaistensa suostumuksella tarvittaessa soveltaa tämän artiklan määräyksiä videokokouksen avulla tapahtuvaan kuulemiseen, jossa syytetty henkilö on mukana. Tässä tapauksessa päätös videokokouksen pitämisestä ja tavasta, jolla videokokous toteutetaan, on sovittava asianomaisten jäsenvaltioiden kesken näiden kansallisen lainsäädännön ja asiaan kuuluvien kansainvälisten oikeudellisten välineiden mukaisesti, mukaan lukien vuoden 1950 yleissopimus ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi.

Jäsenvaltio voi 27 artiklan 2 kohdan mukaisen ilmoituksen antaessaan ilmoittaa, että se ei sovelle ensimmäistä kohtaa. Kyseinen ilmoitus voidaan peruuttaa milloin tahansa.

Kuuleminen toteutetaan ainoastaan syytetyn henkilön suostumuksella. Neuvosto antaa syytettyjen henkilöiden suojelemiseksi mahdollisesti tarvittavat säännöt oikeudellisesti sitovassa säädöksessä.

11 artikla

Todistajien ja asiantuntijoiden kuuleminen puhelinkokouksen avulla

1. Jos jäsenvaltion oikeusviranomaisen on kuultava toisen jäsenvaltion alueella olevaa henkilöä todistajana tai asiantuntijana, ensin mainittu jäsenvaltio voi, jos sen kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, pyytää jalkimmaiselta jäsenvaltiolta apua, jotta kuuleminen voidaan suorittaa puhelinkokouksen avulla 2–5 kohdan mukaisesti.
2. Kuuleminen voidaan suorittaa puhelinkokouksen avulla vain, jos todistaja tai asiantuntija suostuu siihen, että kuulemisessa käytetään tätä menetelmää.
3. Pyyntöön vastaanottaneen valtion on suostuttava kuulemiseen puhelinkokouksen avulla, ellei se ole sen lainsäädännön peruseräkkeiden vastaista.
4. Puhelinkokouksen avulla suoritettavaa kuulemistä koskevassa pyynnössä on oltava eurooppalaisen oikeusapu-sopimuksen 14 artiklassa ja Benelux-sopimuksen 37 artiklassa tarkoitettujen tietojen lisäksi sen oikeusviranomaisen ja niiden henkilöiden nimet, jotka hoitavat kuulemisen, sekä ilmoitus siitä, että todistaja tai asiantuntija on halukas osallistumaan puhelinkokouksen avulla suoritettavaan kuulemiseen.
5. Kuulemistä koskevista käytännön järjestelyistä on sovittava asianomaisten jäsenvaltioiden kesken. Järjestelyistä sovittaessa pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion on:
 - a) annettava tiedoksi asianomaiselle todistajalle tai asiantuntijalla kuulemisen aika ja paikka;
 - b) huolehdittava todistajan tai asiantuntijan henkilöllisyyden toteamisesta;
 - c) varmistuttava siitä, että todistaja tai asiantuntija on antanut suostumuksena siihen, että kuuleminen suoritetaan puhelinkokouksen avulla.

Pyynnön vastaanottanut jäsenvaltio voi asettaa hyväksyntänsä ehdoksi 10 artiklan 5 ja 8 kohdan asianomaiset määräykset kokonaan tai osittain. Yleissopimuksen 10 artiklan 7 kohdan määräyksiä sovelletaan soveltuvin osin, ellei toisin sovita.

12 artikla

Valvotut läpilaskut

1. Jokainen jäsenvaltio sitoutuu siihen, että sen alueella voidaan sallia toisen jäsenvaltion pyynnöstä tapahtuvat valvotut läpilaskut tutkittaessa rikoksia, joiden johdosta rikoksentehtijä voidaan luovuttaa.
2. Pyyntöön vastaanottaneen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset tekevät tapauskohtaisesti päätöksen valvotuista läpilaskuista kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
3. Valvotut läpilaskut tapahtuvat pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion menettelyjen mukaisesti. Oikeus toimia sekä johtaa ja valvoo operaatioita on asianomaisten jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla.

13 artikla

Yhteiset tutkintaryhmät

1. Keskinäisestä sopimuksesta voivat kahden tai useamman jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset muodostaa yhteisen tutkintaryhmän tiettyä tarkoitusta varten määräajaksi, jota voidaan jatkaa keskinäisellä sopimuksella, suorittaakseen rikostutkintaa yhdessä tai useammassa ryhmän perustaneista jäsenvaltioista. Ryhmän kokoonpanosta määrätään sopimuksessa.

Yhteinen tutkintaryhmä voidaan perustaa erityisesti,

- a) jos jäsenvaltion on rikoksen selvittämiseksi suoritettava vaikeaa ja vaativaa tutkintaa, jolla on yhteyksiä toiseen jäsenvaltioon;
- b) jos useat jäsenvaltiot suorittavat rikoksen selvittämiseksi tutkintaa, joka tapauksen luonteesta johtuen edellyttää koordinoitua ja yhteistä toimintaa tutkintaan osallistuvissa jäsenvaltioissa.

Yhteisen tutkintaryhmän perustamista koskevan pyynnön voi esittää mikä tahansa asianomaisista jäsenvaltioista. Tutkintaryhmä perustetaan yhteen niistä jäsenvaltioista, joissa tutkinta olettavasti suoritetaan.

2. Yhteisen tutkintaryhmän perustamista koskevassa pyynnössä on annettava ne tiedot, joihin viitataan eurooppalaisen oikeusapusopimuksen 14 artiklan asiaa koskevissa määräyksissä ja Benelux-yleissopimuksen 37 artiklassa, sekä ehdotuksia tutkintaryhmän kokoonpanosta.

3. Yhteinen tutkintaryhmä työskentelee tutkintaryhmän perustaneiden jäsenvaltioiden alueella seuraavien yleisten edellytysten mukaisesti:

- a) Tutkintaryhmän johtaja on rikostutkintaan osallistuvan toimivaltaisen viranomaisen edustaja siitä jäsenvaltiosta, jossa tutkintaryhmä toimii. Tutkintaryhmän johtaja toimii kansallisen lainsäädännön mukaisen toimivaltansa rajoissa.
- b) Tutkintaryhmä noudattaa toiminnassaan sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jossa se toimii. Ryhmän jäsenet suorittavat tehtävänsä a alakohdassa tarkoitetun henkilön johdolla ottaen huomioon ehdot, jotka heidän omat viranomaisensa ovat asettaneet ryhmän perustamisesta tehdyssä sopimuksessa.
- c) Jäsenvaltio, jonka alueella tutkintaryhmä toimii, vastaa ryhmän toiminnan vaatimista järjestelyistä.

4. Tässä artiklassa yhteiseen tutkintaryhmään 'lähetetyillä' jäsenillä tarkoitetaan niitä tutkintaryhmän jäseniä, jotka tulevat muista jäsenvaltioista kuin siitä jäsenvaltiosta, jossa ryhmä toimii.

5. Yhteiseen tutkintaryhmään lähetetyillä jäsenillä on oikeus olla läsnä silloin, kun toimintajäsenvaltiossa toteutetaan tutkintatoimia. Tutkintaryhmän johtaja voi kuitenkin erityisistä syistä päättää toisin sen valtion lainsäädännön mukaisesti, jossa ryhmä toimii.

6. Yhteisen tutkintaryhmän johtaja voi sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jossa ryhmä toimii, antaa tutkintaryhmään lähetettyjen jäsenten vastata joidenkin tutkintatoimien toteuttamisesta, jos se jäsenvaltio, jossa ryhmä toimii, ja lähetävän jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet asian.

7. Jos yhteisen tutkintaryhmän työ edellyttää, että tutkintatoimia toteutetaan jossakin tutkintaryhmän perustaneista jäsenvaltioista, kyseisen jäsenvaltion tutkintaryhmään lähettämät jäsenet voivat pyytää omia toimivaltaisia viranomaisiaan toteuttamaan kyseiset toimet. Toimia harkitaan asianomaisessa jäsenvaltiossa niillä edellytyksillä, joita sovellettaisiin, jos niitä pyydetäisiin kotimaisen tutkinnan yhteydessä.

8. Jos yhteinen tutkintaryhmä tarvitsee oikeusapua joltakin muulta jäsenvaltiolta kuin yhteisen tutkintaryhmän perustaneilta jäsenvaltioilta tai joltain kolmannelta valtiolta, toimintavaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat esittää oikeusapupyynnön kyseisen valtion toimivaltaisille viranomaisille asiaa koskevien oikeudellisten välineiden tai järjestelyjen mukaisesti.

9. Yhteisen tutkintaryhmän jäsen voi maansa kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja toimivaltansa rajoissa toimittaa yhteisen tutkintaryhmän suorittamaa rikostutkintaa varten tutkintaryhmälle tietoja, jotka ovat saatavilla hänet lähettäneessä jäsenvaltiossa.

10. Tietoja, joita jäsen tai lähetetty jäsen laillisesti saa kuuluessaan yhteiseen tutkintaryhmään ja jotka eivät muuten olisi asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisen viranomaisen saatavissa, voidaan käyttää seuraaviin tarkoituksiin:

- a) Niihin tarkoituksiin, joita varten tutkintaryhmä on perustettu.
- b) Rikosten paljastamiseen, tutkintaan ja niitä koskevaan syytteenpanoon edellyttäen, että valtio, jossa tiedot saatiin käyttöön, on antanut tähän ennakolta luvan. Tämä lupa voidaan olla antamatta ainoastaan tapauksissa, joissa tietojen käyttö voisi vaarantaa rikostutkinnan kyseisessä jäsenvaltiossa tai joissa kyseinen jäsenvaltio voisi kieltäytyä keskinäisestä oikeusavusta.

- c) Yleiselle turvallisuudelle aiheutuvan välittömän ja vakavan uhan ehkäisemiseksi ja vaikuttamatta b alakohtaan, jos myöhemmin aloitetaan rikostutkinta.
- d) Muihin tarkoituksiin sen mukaisesti, mitä ryhmän perustaneet jäsenvaltiot sopivat.

11. Tämän artiklan määräykset eivät vaikuta muihin yhteisten tutkimusryhmien perustamista tai toimintaa koskeviin voimassa oleviin määräyksiin tai järjestelyihin.

12. Siinä määrin, kuin asianosaisten jäsenvaltioiden lainsäädännön ja näiden valtioiden välillä sovellettavien oikeudellisten välineiden määräysten mukaan on mahdollista, voidaan sopia, että muutkin henkilöt kuin ryhmän perustaneiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten edustajat voivat osallistua yhteisen tutkintaryhmän toimintaan. Näitä henkilöitä voivat olla esimerkiksi Euroopan unionista tehdyn sopimuksen määräysten nojalla perustettujen elinten virkamiehet. Ryhmän jäsenille ja lähetetyille jäsenille tämän artiklan nojalla annetut oikeudet eivät koske näitä henkilöitä, ellei sopimuksessa nimenomaisesti toisin todeta.

14 artikla

Peitetutkinta

1. Pyyntöä esittänyt ja pyynnön vastaanottanut jäsenvaltio voivat sopia peite- tai väärän henkilöllisyyden turvin toimivien virkamiensä osallistumisesta toistensa rikostutkintaan (peitetutkinta).
2. Pyyntöä vastaanottaneen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset tekevät omaa lainsäädäntöään ja menettelyään noudattaen jokaisessa tapauksessa erikseen pyyntöä koskevan päätöksen. Jäsenvaltiot sopivat lainsäädäntöään ja menettelyään noudattaen keskenään peitetutkinnan kestosta, sen yksityiskohtaisista edellytyksistä ja asianomaisten virkamiesten oikeudellisesta asemasta peitetutkinnan aikana.
3. Peitetutkinta suoritetaan sen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön ja menettelyjen mukaisesti, jonka alueella peitetutkinta suoritetaan. Asianomaiset jäsenvaltiot tekevät yhteistyötä varmistaakseen peitetutkinnan valmistelun ja valvonnan ja tehdäkseen peite- tai väärän henkilöllisyyden turvin toimivien virkamiesten turvallisuutta koskevat järjestelyt.
4. Jäsenvaltio voi 27 artiklan 2 kohdan mukaisen ilmoituksen antaessaan ilmoittaa, että tämä artikla ei sido sitä. Tällainen ilmoitus voidaan peruuttaa milloin tahansa.

15 artikla

Virkamiesten rikosoikeudellinen vastuu

Edellä 12, 13 ja 14 artiklassa tarkoitettujen tehtävien aikana muun jäsenvaltion kuin toimintajäsenvaltion lähettämien virkamiesten katsotaan vastaavan toimintavaltion virkamiehiä sellaisten rikosten osalta, joiden kohteeksi he joutuvat tai joita he tekevät.

16 artikla

Virkamiesten yksityisoikeudellinen vastuu

1. Kun jäsenvaltion virkamiehet tämän yleissopimuksen 12, 13 ja 14 artiklan mukaisesti toimivat toisessa jäsenvaltiossa, ensin mainittu jäsenvaltio on vastuussa virkamiesten tehtävän aikana aiheuttamista vahingoista sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jonka alueella nämä toimivat.
2. Jäsenvaltion, jonka alueella 1 kohdassa tarkoitettu vahinko aiheutuu, on hyvittävä vahinko samoin edellytyksin kuin jos vahinko olisi sen omien virkamiesten aiheuttama.
3. Jäsenvaltio, jonka virkamiehet ovat aiheuttaneet vahinkoa henkilölle jonkin toisen jäsenvaltion alueella, korvaa tälle toiselle jäsenvaltiolle kaikki tämän vahingon uhrille tai muille oikeudenomistajille maksamat korvaukset.
4. Kukin jäsenvaltio pidättyy 1 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa pyytämästä kärsimiensä vahinkojen korvaamista toiselta jäsenvaltiolta, tämän kuitenkaan rajoittamatta sen oikeuksia kolmansiin osapuoliin nähden ja 3 kohdan soveltamista.

III OSASTO

TELEKUUNTELU

17 artikla

Telekuuntelun osalta toimivaltaiset viranomaiset

Sovellettaessa 18, 19 ja 20 artiklan määräyksiä 'toimivaltaisella viranomaisella' tarkoitetaan oikeusviranomaista, tai jos oikeusviranomaisilla ei ole toimivaltaa kyseisten määräysten soveltamisalalla, vastaavaa toimivaltaista viranomaista, joka on nimetty 24 artiklan 1 kohdan e alakohdan perusteella ja jonka toiminnan tarkoituksena on rikostutkinta.

18 artikla

Telekuuntelupyynnöt

1. Pyynnön esittäneen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi kansallisen lainsäädäntönsä vaatimusten mukaisesti esittää rikostutkintaa varten pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle:

- a) televiestin kuuntelusta ja välittömästä välittämisestä pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle; tai
- b) televiestin kuuntelusta, tallentamisesta ja tallennuksen välittämisestä tämän jälkeen pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle.

2. Pyynnöt, jotka koskevat kuuntelun kohteen käyttämää televiestin muotoa, voidaan esittää 1 kohdan mukaisesti, jos tämä kohde on:

- a) pyynnön esittäneessä jäsenvaltiossa ja pyynnön esittänyt jäsenvaltio tarvitsee pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion teknistä apua voidakseen kuunnella viestejä;
- b) pyynnön vastaanottaneessa jäsenvaltiossa ja kohteen viestejä voidaan kuunnella kyseisessä jäsenvaltiossa;
- c) kolmannessa jäsenvaltiossa, jolle on ilmoitettu 20 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, ja pyynnön esittänyt jäsenvaltio tarvitsee pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion teknistä apua kohteen viestien kuuntelussa.

3. Poiketen siitä, mitä eurooppalaisen oikeusapusopimuksen 14 artiklassa ja Benelux-sopimuksen 37 artiklassa määrätään, tämän artiklan nojalla esitetyissä pyynnöissä on oltava:

- a) maininta pyynnön esittäneestä viranomaisesta;
- b) varmistus siitä, että laillinen kuuntelumääräys tai -lupa on annettu rikostutkinnan yhteydessä;
- c) kuuntelun kohteen tunnistamiseksi tarvittavat tiedot;
- d) tieto tutkittavasta rikollisesta toiminnasta;
- e) kuuntelun toivottu kesto; ja
- f) jos mahdollista, riittävät tekniset tiedot, erityisesti asianmukainen verkkoyhteysnumero, pyynnön täyttämistä varten.

4. Jos kyseessä on 2 kohdan b alakohdan mukainen pyyntö, siihen on liitettävä myös yhteenveto tapausta koskevista tiedoista. Pynnön vastaanottanut jäsenvaltio voi pyytää lisätietoja voidakseen päättää, toteuttaisiko se pyydetyn toimenpiteen vastaavanlaisessa kansallisessa tapauksessa.

5. Pynnön vastaanottanut jäsenvaltio sitoutuu täyttämään 1 kohdan a alakohdan mukaiset pyynnöt:

- a) kun kyseessä on 2 kohdan a ja c alakohdan nojalla esitetty pyyntö ja kun sille on toimitettu 3 kohdassa tarkoitetut tiedot. Pynnön vastaanottanut jäsenvaltio voi määrätä kuuntelun toteutettavaksi ilman muita muodollisuuksia;

b) kun kyseessä on 2 kohdan b alakohdan nojalla esitetty pyyntö ja kun sille on toimitettu 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut tiedot ja jos se toteuttaisi pyydetyn toimenpiteen vastaavanlaisessa kansallisessa tapauksessa. Pyyntöön vastaanottanut jäsenvaltio voi asettaa suostumukselleen sellaisia ehtoja, joita sovellettaisiin vastaavanlaisessa kansallisessa tapauksessa.

6. Jos televiestin välitön siirto ei ole mahdollinen, pyynnön vastaanottanut jäsenvaltio sitoutuu täyttämään 1 kohdan b alakohdan mukaiset pyynnöt heti kun sille on toimitettu 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut tiedot ja jos se toteuttaisi pyydetyn toimenpiteen vastaavanlaisessa kansallisessa tapauksessa. Pyyntöön vastaanottanut jäsenvaltio voi asettaa suostumukselleen sellaisia ehtoja, joita sovellettaisiin vastaavanlaisessa kansallisessa tapauksessa.

7. Jäsenvaltio voi 27 artiklan 2 kohdan mukaisen ilmoituksen antaessaan ilmoittaa, että 6 kohta velvoittaa sitä ainoastaan silloin, kun se ei voi siirtää televiestiä välittömästi. Tällöin muut jäsenvaltiot voivat soveltaa vastavuoroisuuden periaatetta.

8. Kun jäsenvaltio esittää 1 kohdan b alakohdan mukaisen pyynnön, se voi erityisin perustein pyytää välittämään kuuntelun tulokset myös kirjallisesti. Pyyntöön vastaanottanut jäsenvaltio harkitsee tällaisia pyyntöjä kansallisen lainsäädäntönsä ja menettelyjensä mukaisesti.

9. Edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut tiedot vastaanottanut jäsenvaltio pitää nämä tiedot luottamuksellisina kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.

19 artikla

Telekuuntelu jäsenvaltion omalla alueella kansallisten palvelujen tarjoajien avulla

1. Jäsenvaltiot varmistavat, että niiden alueella yhdyskäytävän välityksellä toimiviin televiestintäjärjestelmiin, joihin ei ole suoraa kuuntelumahdollisuutta jossain toisen jäsenvaltion alueella siellä olevan kohteen laillista telekuuntelua varten, voidaan järjestää suora kuuntelumahdollisuus kyseisen jäsenvaltion suorittamaa laillista telekuuntelua varten sen alueella olevan nimetyn palvelujen tarjoajan välityksellä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus rikostutkintaan liittyvän kuuntelun kansallista lainsäädäntöä noudattaen ja edellyttäen, että kuuntelun kohde on kyseisessä jäsenvaltiossa, suorittaa kuuntelu sen alueella olevan nimetyn palvelujen tarjoajan välityksellä siten, että siihen ei osallistu jäsenvaltio, jonka alueella yhdyskäytävä sijaitsee.

3. Edellä olevaa 2 kohtaa sovelletaan myös silloin, kun kuuntelu suoritetaan 18 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla esitetystä pyynnöstä.

4. Mikään tässä artiklassa sanottu ei saa estää jäsenvaltiota esittämästä laillista telekuuntelua koskevaa pyyntöä 18 artiklan mukaisesti sille jäsenvaltiolle, jonka alueella yhdyskäytävä sijaitsee, erityisesti jos pyynnön esittäneessä jäsenvaltiossa ei ole välittäjää.

20 artikla

Telekuuntelu ilman toisen jäsenvaltion teknistä apua

1. Rajoittamatta kansainvälisen oikeuden yleisiä periaatteita tai 18 artiklan 2 kohdan c alakohdan määräyksiä, tämän artiklan mukaisia velvollisuuksia sovelletaan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen antamiin tai hyväksymiin kuuntelumääräyksiin rikostutkinnassa, jos kyseessä on tutkinta, joka seuraa tiettyä rikosta, mukaan lukien yritys, jos tämä on määritelty rangaistavaksi kansallisessa lainsäädännössä, ja jonka tarkoituksena on tunnistaa ja pitää teosta vastuussa olevat henkilöt, nostaa syyte tai ajaa syytettä heitä vastaan taikka antaa heille tuomio.

2. Jos jonkin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ("kuuntelua suorittava jäsenvaltio") antaa telekuuntelumääräyksen rikostutkintaa varten ja määräyksessä tarkoitettua kohteita liittymään käytetään toisen jäsenvaltion ("ilmoituksen vastaanottanut jäsenvaltio") alueella, jonka teknistä apua ei tarvita kuuntelun suorittamiseen, kuuntelua suorittava jäsenvaltio ilmoittaa ilmoituksen vastaanottaneelle jäsenvaltiolle:

- a) ennen kuuntelua silloin, kun viranomainen tietää kuuntelumääräystä annettaessa, että kohde on ilmoituksen vastaanottaneen jäsenvaltion alueella;
- b) muussa tapauksessa välittömästi sen jälkeen, kun viranomainen saa tietää, että kuunneltava kohde on ilmoituksen vastaanottaneen jäsenvaltion alueella.

3. Kuuntelun suorittavan jäsenvaltion on ilmoitettava seuraavat tiedot,

- a) maininta kuuntelumääräyksen antaneesta viranomaisesta;
- b) vahvistus siitä, että lainmukainen kuuntelumääräys liittyy rikostutkintaan;
- c) kuunneltavan kohteen tunnistamiseksi tarvittavat tiedot;
- d) tutkinnan kohteena olevaa rikosta koskevat tiedot; ja
- e) kuuntelun odotettu kesto.

4. Jos jäsenvaltio saa 2 ja 3 kohdan mukaisen ilmoituksen, sovelletaan seuraavaa:

- a) Saatuaan 3 kohdassa tarkoitettua tietoja ilmoituksen vastaanottaneen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen vastaa viipymättä ja viimeistään 96 tunnin kuluessa kuuntelua suorittavalle jäsenvaltiolle, että se:
 - i) sallii kuuntelun tai sen jatkamisen. Ilmoituksen vastaanottanut jäsenvaltio voi asettaa suostumukselleen ehtoja, joita olisi noudatettava vastaavanlaisessa kansallisessa tapauksessa;
 - ii) vaatii pidättymään kuuntelusta tai lopettamaan sen, jos kuuntelu ei olisi sallittu ilmoituksen vastaanottaneen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön nojalla tai eurooppalaisen oikeusopimuksen 2 artiklassa mainittujen syiden vuoksi. Jos ilmoituksen vastaanottanut jäsenvaltio esittää tällaisen vaatimuksen, se perustelee päätöksensä kirjallisesti;
 - iii) vaatii, että a alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa aineistoa, joka on saatu kuuntelussa aiemmin kuuntelun kohteen ollessa ilmoituksen vastaanottaneen jäsenvaltion alueella, ei saa käyttää tai saa käyttää ainoastaan tietyin ehdoin, jotka sen on täsmennettävä. Ilmoituksen vastaanottanut jäsenvaltio ilmoittaa kuuntelua suorittavalle jäsenvaltiolle syyt, joilla mainittuja ehtoja perustellaan;
 - iv) vaatii alkuperäiseen 96 tunnin määräaikaan lyhyttä, enintään 8 vuorokauden lisäaikaa, josta on sovittava kuuntelua suorittavan jäsenvaltion kanssa, jotta ilmoituksen vastaanottanut jäsenvaltio voi toteuttaa kansallisen lainsäädäntönsä mukaiset sisäiset menettelyt. Ilmoituksen vastaanottaneen jäsenvaltion on ilmoitettava kuuntelua suorittavalle jäsenvaltiolle kirjallisesti edellytyksistä, jotka ovat sen kansallisen lainsäädännön mukaisesti perusteina pyydyttyä määräajan jatkamiselle.
- b) Siihen saakka, kun ilmoituksen vastaanottanut jäsenvaltio on tehnyt a alakohdan i tai ii alakohdan mukaisen päätöksen, kuuntelua suorittava jäsenvaltio
 - i) voi jatkaa kuuntelua, mutta se
 - ii) ei voi käyttää kuuntelussa saatua aineistoa, paitsi
 - jos asianomaisten jäsenvaltioiden välillä toisin sovitaan, tai
 - kiireellisten toimenpiteiden toteuttamiseksi estääkseen yleiseen turvallisuuteen kohdistuvan välittömän ja vakavan uhan. Ilmoituksen vastaanottaneelle jäsenvaltiolle on ilmoitettava tällaisesta käytöstä ja sen perusteluista.
- c) Ilmoituksen vastaanottanut jäsenvaltio voi pyytää yhteenvedon tapaukseen liittyvistä seikoista ja muita tietoja voidakseen päättää, annettaisiinko kuunteluun lupa vastaavanlaisessa kansallisessa tapauksessa. Tällainen pyyntö ei vaikuta b alakohdan soveltamiseen, ellei ilmoituksen vastaanottaneen jäsenvaltion ja kuuntelua suorittavan jäsenvaltion välillä toisin sovita.

- d) Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että vastaus voidaan antaa 96 tunnin määräajan kuluessa. Tätä varten ne nimeävät yhteysviranomaiset, joiden on oltava tavoitettavissa 24 tuntia vuorokaudessa, ja sisällyttävät ne 24 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisiin ilmoituksiinsa.
5. Ilmoituksen vastaanottanut jäsenvaltio pitää 3 kohdan mukaiset tiedot luottamuksellisena kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.
6. Jos kuuntelun suorittava jäsenvaltio katsoo, että 3 kohdan nojalla toimitettavat tiedot ovat erityisen luottamuksellisia, ne voidaan toimittaa toimivaltaiselle viranomaiselle erityisen viranomaisen välityksellä, josta asianomaiset jäsenvaltiot ovat sopineet keskenään.
7. Jäsenvaltio voi 27 artiklan 2 kohdan mukaisen ilmoituksen antaessaan tai milloin tahansa sen jälkeen ilmoittaa, että sille ei ole tarpeen toimittaa tässä artiklassa tarkoitettuja, kuuntelua koskevia tietoja.

21 artikla

Teleoperaattoreiden kuluista vastaaminen

Pyynnön esittänyt jäsenvaltio vastaa kustannuksista, jotka aiheutuvat 18 artiklan mukaisten pyyntöjen täytäntöönpanosta teleoperaattoreille tai palvelun tarjoajille.

22 artikla

Kahdenväliset järjestelyt

Tämän osaston määräykset eivät estä jäsenvaltioita tekemästä kahden- tai monenvälisiä järjestelyjä helpottaakseen laillisen telekuuntelun nykyisten ja tulevien teknisten mahdollisuuksien hyödyntämistä.

OSASTO IV

23 artikla

Henkilötietojen suoja

- Tämän yleissopimuksen nojalla toimitettuja henkilötietoja voidaan käyttää jäsenvaltiossa, jolle ne on toimitettu:
 - niissä menettelyissä, joihin tätä yleissopimusta sovelletaan;
 - muissa oikeudellisissa ja hallinnollisissa menettelyissä, jotka liittyvät suoraan a alakohdassa tarkoitettuihin menettelyihin;
 - yleisen turvallisuutta koskevan välittömän ja vakavan uhkan estämiseksi;
 - muihin tarkoituksiin vain tiedot toimittaneen jäsenvaltion etukäteisellä luvalla, paitsi jos tiedot vastaanottaneella jäsenvaltiolla on asianomaisen henkilön lupa.
- Tätä artikla sovelletaan myös henkilötietoihin, joita ei ole toimitettu vaan jotka on saatu muulla tavalla tätä yleissopimusta sovellettaessa.
- Tiedot toimittanut jäsenvaltio voi yksittäistapauksessa vaatia sitä jäsenvaltiota, jolle henkilötiedot on toimitettu, antamaan tietoja niiden käyttötarkoituksesta.
- Jos henkilötietojen käytölle on asetettu ehtoja 7 artiklan 2 kohdan, 18 artiklan 5 kohdan b alakohdan, 18 artiklan 6 kohdan tai 20 artiklan 4 kohdan nojalla, näitä ehtoja noudatetaan ensisijaisina. Ellei ehtoja ole asetettu, sovelletaan tätä artiklaa.
- Yleissopimuksen 13 artiklan 10 kohdan määräyksiä sovelletaan ensisijaisina tähän artiklaan nähden 13 artiklaa sovellettaessa saatuihin tietoihin.

6. Tätä artiklaa ei sovelleta henkilötietoihin, jotka jäsenvaltio on hankkinut tätä yleissopimusta sovellettaessa ja jotka ovat peräisin kyseisestä jäsenvaltiosta.

7. Luxemburg voi allekirjoittaessaan yleissopimuksen ilmoittaa, että toimittaessaan tämän yleissopimuksen nojalla henkilötietoja toiselle jäsenvaltiolle se noudattaa seuraavaa:

Jollei 1 kohdan c alakohdasta muuta johdu, Luxemburg voi yksittäisessä tapauksessa vaatia, että ellei asianomainen jäsenvaltio ole saanut sen henkilön suostumusta, jota tiedot koskevat, henkilötietoja voidaan käyttää vain 1 kohdan a ja b alakohdassa mainittuihin tarkoituksiin Luxemburgin etukäteisellä luvalla niiden menettelyjen osalta, joita varten Luxemburg olisi voinut kieltäytyä toimittamasta tai käyttämästä henkilötietoja tai rajoittaa niiden toimittamista tai käyttämistä tämän yleissopimuksen määräysten tai 1 artiklassa tarkoitettujen oikeudellisten välineiden mukaisesti.

Jos Luxemburg yksittäisessä tapauksessa kieltäytyy antamasta lupaa jäsenvaltion 1 kohdan määräysten nojalla esittämään pyyntöön, sen on perusteltava päätöksensä kirjallisesti.

V OSASTO

LOPPUMÄÄRÄYKSET

24 artikla

Ilmoitukset

1. Kukin jäsenvaltio nimeää 27 artiklan 2 kohdan mukaisen ilmoituksen antaessaan ne viranomaiset, joilla eurooppalaisessa oikeusapusopimuksessa ja Benelux-sopimuksessa ilmoitettujen viranomaisten lisäksi on toimivalta soveltaa tätä yleissopimusta sekä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen oikeudellisten välineiden keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskevia määräyksiä jäsenvaltioiden välillä; näitä viranomaisia ovat erityisesti seuraavat:

- a) 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut toimivaltaiset hallintoviranomaiset;
- b) yksi tai useampi keskusviranomainen 6 artiklan soveltamista varten sekä toimivaltaiset viranomaiset 6 artiklan 8 kohdassa tarkoitettujen pyyntöjen käsittelyä varten;
- c) poliisi- tai tulliviranomaiset, jotka ovat toimivaltaisia 6 artiklan 5 kohdan osalta;
- d) hallintoviranomaiset, jotka ovat toimivaltaisia 6 artiklan 6 kohdan osalta; ja
- e) viranomainen tai viranomaiset, jotka ovat toimivaltaisia 18 ja 19 artiklan sekä 20 artiklan 1–5 kohdan soveltamista varten.

2. Ilmoitukset, jotka on tehty 1 kohdan mukaisesti voidaan muuttaa milloin tahansa joko kokonaan tai osittain samaa menettelyä noudattaen.

25 artikla

Varaumat

Tähän yleissopimukseen ei voi tehdä varaumia lukuun ottamatta niitä, joista siinä erityisesti määrätään.

26 artikla

Alueellinen soveltaminen

Tätä yleissopimusta aletaan soveltaa Gibraltarin osalta silloin, kun keskinäistä oikeusapua koskeva eurooppalainen yleissopimus laajenee koskemaan Gibraltarista.

Yhdistynyt kuningaskunta ilmoittaa neuvoston puheenjohtajalle kirjallisesti, kun se aikoo alkaa soveltaa tätä yleissopimusta Kanaalisaariin ja Mansaareen keskinäistä oikeusapua koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen laajettua koskemaan näitä alueita. Neuvosto vahvistaa asian jäsentensä yksimielisellä päätöksellä.

27 artikla

Voimaantulo

1. Jäsenvaltiot hyväksyvät tämän yleissopimuksen valtiosääntöjensä asettamien vaatimusten mukaisesti.
2. Jäsenvaltiot ilmoittavat Euroopan unionin neuvoston pääsihteerille tämän yleissopimuksen hyväksymisen edellyttämän valtiosääntöoikeudellisen menettelyn loppuunsaattamisesta.
3. Tämä yleissopimus tulee voimaan asianomaisen kahdeksan jäsenvaltion osalta 90 päivän kuluttua siitä, kun kahdeksantena tämän muodollisuuden suorittava valtio, joka on Euroopan unionin jäsen silloin kun neuvosto antaa säädöksen tämän yleissopimuksen tekemisestä, on antanut 2 kohdan mukaisen ilmoituksen.
4. Jos jäsenvaltio antaa ilmoituksen sen jälkeen, kun kahdeksas 2 kohdan mukainen ilmoitus on vastaanotettu, tämä yleissopimus tulee voimaan 90 päivän kuluttua kyseisestä myöhemmin annetusta ilmoituksesta kyseisen jäsenvaltion ja niiden jäsenvaltioiden välillä, joiden osalta yleissopimus on jo tullut voimaan.
5. Siihen asti kun yleissopimus tulee 3 kohdan mukaisesti voimaan, jäsenvaltio voi 2 kohdan mukaisen ilmoituksen antaessaan tai milloin tahansa sen jälkeen ilmoittaa, että asianomainen valtio soveltaa yleissopimusta suhteissaan muihin samanlaisen ilmoituksen antaneisiin jäsenvaltioihin. Tällainen ilmoitus tulee voimaan 90 päivän kuluttua sen tallettämispäivästä.
6. Tätä yleissopimusta sovelletaan oikeusapuun, joka on aloitettu sen jälkeen, kun yleissopimus on tullut voimaan tai kun yleissopimusta on alettu soveltaa 5 kohdan mukaisesti asianomaisten jäsenvaltioiden välillä.

28 artikla

Uusien jäsenvaltioiden liittyminen

1. Tähän yleissopimukseen voi liittyä jokainen valtio, josta tulee Euroopan unionin jäsen.
2. Tämän yleissopimuksen teksti, jonka Euroopan unionin neuvosto on laatinut yleissopimukseen liittyvän valtion kielellä, on todistusvoimainen.
3. Liittymisasiakirjat talletetaan tallettajan huostaan.
4. Tämä yleissopimus tulee voimaan jokaisen siihen liittyvän valtion osalta yhdeksänkymmenen päivän kuluttua siitä päivästä, jona asianomainen valtio on tallettanut liittymiskirjansa, tai tämän yleissopimuksen voimaantulopäivänä, jos yleissopimus ei ole vielä tullut voimaan kyseisen yhdeksänkymmenen päivän määräajan päättyessä.
5. Jos tämä yleissopimus ei ole vielä tullut voimaan liittymiskirjan tallettamishetkellä, liittyvään jäsenvaltioon sovelletaan 27 artiklan 5 kohtaa.

29 artikla

Voimaantulo Islannin ja Norjan osalta

1. Yleissopimuksen 2 artiklan 1 kohdassa olevat määräykset tulevat voimaan Islannin ja Norjan osalta niiden keskinäisissä suhteissa jäsenvaltioihin, joiden osalta tämä yleissopimus on jo tullut voimaan 27 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti, 90 päivän kuluttua siitä, kun neuvosto ja komissio ovat saaneet Euroopan unionin neuvoston sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä viimeksi mainittujen osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen (assosiaatiosopimus) 8 artiklan 2 kohdan mukaiset tiedot niiden valtiosäännössä asetettujen vaatimusten täyttymisestä, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta assosiaatiosopimuksen 8 artiklan soveltamiseen.
2. Jos tämä yleissopimus tulee voimaan jonkin jäsenvaltion osalta sen jälkeen, kun 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut määräykset ovat tulleet voimaan Islannin ja Norjan osalta, näitä määräyksiä on myös sovellettava kyseisen jäsenvaltion sekä Islannin ja Norjan keskinäisissä suhteissa.
3. Yleissopimuksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut määräykset eivät kuitenkaan voi sitoa Islantia ja Norjaa ennen assosiaatiosopimuksen 15 artiklan 4 kohdan mukaisesti vahvistettavaa ajankohtaa.

4. Yleissopimuksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut määräykset tulevat voimaan Islannin ja Norjan osalta viimeistään sinä päivänä, kun tämä yleissopimus tulee voimaan viidennessätoista valtiossa, joka on Euroopan unionin jäsen silloin, kun neuvosto antaa säädöksen tämän yleissopimuksen tekemisestä, sanotun kuitenkin vaikuttamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamiseen.

30 artikla

Tallettaja

1. Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri on tämän yleissopimuksen tallettaja.
2. Tallettaja julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* tiedot tämän yleissopimuksen hyväksymisistä ja siihen liittyemisistä sekä ilmoitukset ja varaukset sekä kaikki muut tähän yleissopimukseen liittyvät ilmoitukset.

Hecho en Bruselas, el veintinueve de mayo del año dos mil, en un ejemplar único, en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, cuyos textos son igualmente auténticos y que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea. El Secretario General remitirá una copia certificado del mismo a cada Estado miembro.

Udfærdiget i Bruxelles den niogtyvende maj to tusind i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed; de deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Den Europæiske Union. Generalsekretæren fremsender en bekræftet kopi heraf til hver medlemsstat.

Geschehen zu Brüssel am neunundzwanzigsten Mai zweitausend in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt. Der Generalsekretär übermittelt jedem Mitgliedstaat eine beglaubigte Abschrift dieser Urschrift.

Έγινε στις Βρυξέλλες στις είκοσι εννέα Μαΐου δύο χιλιάδες σε ένα μόνο αντίτυπο στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα, και όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Η σύμβαση κατατίθεται στο αρχείο της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Γενικός Γραμματέας διαβιβάζει ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο σε κάθε κράτος μέλος.

Done at Brussels on the twenty-ninth day of May in the year two thousand in a single original in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, all texts being equally authentic, such original being deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union. The Secretary-General shall forward a certified copy thereof to each Member State.

Fait à Bruxelles, le vingt-neuf mai deux mille, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, les textes établis dans chacune de ces langues faisant également foi, lequel est déposé dans les archives du secrétariat général du Conseil de l'Union européenne. Le secrétaire général en fait parvenir une copie certifiée à chaque État membre.

Arna dhéanamh sa Bhrúiséal, an naoú lá is fiche de Bhealtaine sa bhliain dhá mhíle i scribhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis, agus comhúdarás ag gach ceann de na téacsanna sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh. Díreoidh an tArdrúnaí cóip fhíordheimhniithe de chuig gach Ballstát.

Fatto a Bruxelles, addì ventinove maggio duemila, in un esemplare unico nelle lingue danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, ciascuna di esse facente ugualmente fede, depositato negli archivi del segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea. Il segretario Generale ne trasmette una copia certificata conforme a ogni Stato membro.

Gedaan te Brussel, de negenentwintigste mei tweeduizend, in één exemplaar, in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie. De secretaris-generaal zendt een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan toe aan elke lidstaat.

Feito em Bruxelas, aos vinte e nove de Maio de dois mil num único exemplar, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, todos os textos fazendo igualmente fé, o qual será depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia. O secretário-geral remeterá dele uma cópia autenticada a cada Estado-Membro.

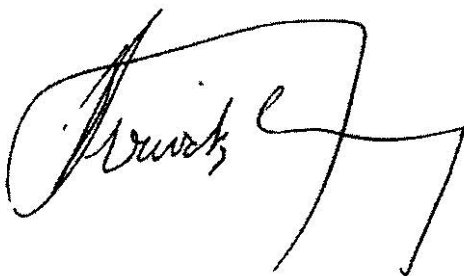
Tehty Brysselissä kahdentenkymmenentenähdeksäntenä päivänä toukokuuta vuonna kaksituhatta yhtenä ainoana alkuperäiskappaleena englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä, jonka kullakin kielellä laadittu teksti on yhtä todistusvoimainen, ja se talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon. Pääsihteeri toimittaa oikeaksi todistetun jäljennöksen yleissopimuksesta jokaiselle jäsenvaltiolle.

Som skedde i Bryssel den tjugonionde maj tjugohundra i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, varvid varje text äger samma giltighet, och detta exemplar skall deponeras i arkivet hos generalsekretariatet för Europeiska unionens råd. Generalsekreteraren skall överlämna en bestyrkt kopia därav till varje medlemsstat.

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique

Voor de regering van het Koninkrijk België

Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

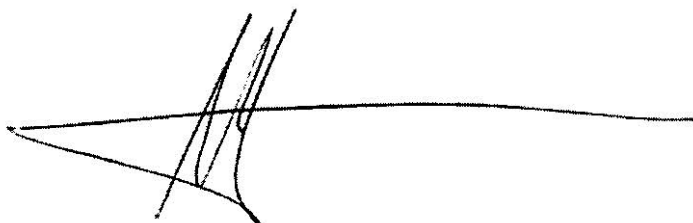
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

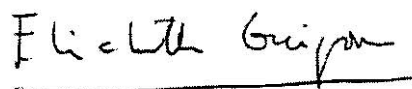
Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

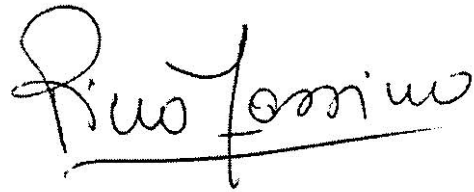
Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Per il governo della Repubblica italiana

A handwritten signature in black ink, reading "Rino Formica". The signature is written in a cursive style and is underlined.

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

A handwritten signature in black ink, consisting of a few horizontal strokes and a small mark at the beginning, possibly representing the name of the signatory.

Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

A handwritten signature in black ink, appearing to be "H. van der ..." in a cursive script.

Für die Regierung der Republik Österreich

A handwritten signature in black ink, reading "H. Peter ..." in a cursive script.

Pelo Governo da República Portuguesa

António Costa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

Johannes Lehtinen

På svenska regeringens vägnar

Olofsson

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Jack Straw

Neuvoston lausuma 10 artiklan 9 kohdasta

Neuvosto ottaa huomioon Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen mukaiset jäsenvaltioiden velvoitteet pohtiessaan 10 artiklan 9 kohdassa tarkoitetun säädöksen antamista.

Yhdistyneen kuningaskunnan lausuma 20 artiklasta

Tämä lausuma on erottamaton osa yleissopimusta

Yleissopimuksen 20 artiklaa sovelletaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa valtiosihteerin poliisille tai tulliviranomaisille (HM Customs and Excise) myöntämiin kuuntelulupiin silloin, kun lupa on myönnetty telekuuntelua koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti vakavien rikosten paljastamiseksi. Kyseistä artiklaa sovelletaan myös valtion turvallisuuspalvelulle (Security Service) myönnettyihin lupiin silloin, kun se toimii kansallisen lainsäädännön mukaisesti tukemalla sellaista tutkintaa, jolla on 20 artiklan 1 kohdan a alakohdassa kuvatut ominaisuudet.
